

พฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ Health Behavior in Prevention of Drug Addiction of the students in the Institute of Physical Education Southern Campus

.....

กริ๊งอร สุวรรณพานิช กิรี สุวรรณพานิช และ สุมณา เพชรศรีศรี
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการ
ใช้สารเสพติดของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ตามตัวแปรทางด้านเพศ ระดับชั้นปี
จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับและศึกษา
ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด ด้านความรู้ ด้านเจตคติและด้านการ
ปฏิบัติของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ มีพฤติกรรมสุขภาพในการ
ป้องกันการใช้สารเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตภาคใต้ มีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดอยู่ใน
ระดับปานกลาง ส่วนเจตคติอยู่ในระดับดี 2) นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ในการ
ป้องกันการใช้สารเสพติดไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านเจตคติ และการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกัน จำนวนพี่น้องต่างกัน สภาพครอบครัวต่างกันมี
พฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติในการป้องกันการใช้สารเสพติดไม่แตกต่างกัน นักศึกษา
ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ในการป้องกันการใช้สารเสพติด
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เจตคติและการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่ได้รับ
ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งที่ต่างกัน มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ เจตคติ ในการป้องกันการใช้สารเสพติด
ไม่แตกต่างกัน แต่การปฏิบัติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความรู้กับเจตคติ
ความรู้กับการปฏิบัติและเจตคติกับการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด
ของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

คำสำคัญ : พฤติกรรมสุขภาพ, การป้องกันสารเสพติด, สารเสพติด, นักศึกษา, สถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตภาคใต้

ABSTRACT

The purposes of the study were to study health behaviors in prevention of drug addiction of students of the Institute of Physical Education Southern Campus, to compare the health behavior in prevention of drug addiction of the students of the Institute of Physical Education Southern Campus in the parameters of sex, levels of study, number of siblings, family, parents' education and sources and to study the relationship of health behavior in prevention of drug addiction in terms of knowledge, attitudes and practices of the students of the Institute of Physical Education Southern Campus.

Research results : 1)The students of the Institute of Physical Education Southern Campus had shown the health behavior in prevention of drug addiction at the moderate level. It was considered in each aspect that these students had knowledge and practices about health behaviors in prevention of drug addiction at the average level, and the attitudes of the behavior was at the good level. There was no significant differences, between male and female students about health behaviors in the aspect of knowledge in prevention of drug addiction, but attitudes and practices were different at .05 level of statistical significance. There was no significant differences about health behavior in the aspects of knowledge, attitudes and practices in prevention of drug addiction in students studying in different levels, different amount of siblings and different family condition. There was significant differences in students whose parents had different educational levels about health behavior in the aspect of knowledge in prevention of drug addiction at .05 level of statistical significance, but attitudes and practices were not different. There was no significant difference in students who got information from different resources about health behavior in the aspects of knowledge and attitudes in prevention of drug addiction, but practices was different at .05 level of statistical significance. There was significance in positive relationship between knowledge and attitudes, knowledge and practices, and attitudes and practices about health behavior in prevention of drug addiction in the students of the Institute of Physical Education Southern Campus at .05 level of statistical significance.

Key word : Health Behavior/ Prevention of Drug Addiction/ Drug Addiction/ Student
The Institute of Physical Education Southern Campus

บทนำ

ปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในปัจจุบันเป็นปัญหาที่ร้ายแรง มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติในทุกๆ ด้านและเป็นสิ่งบั่นทอนกำลังอำนาจของชาติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วิทยาไปจนถึงกำลังในการรักษาและปกป้องอธิปไตยของชาติ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้มีการณรงค์ต่อต้านการใช้สารเสพติด เป็นอย่างมากทั้งภาครัฐและเอกชนการแพร่ระบาดของ สารเสพติดนั้นนอกจากสารเสพติดจะระบาดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานแล้วยังได้ระบาดสู่กลุ่มนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตอีกด้วย รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดดังกล่าวและมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการพัฒนาให้เยาวชนของชาติเติบโตขึ้นมาอย่างมีคุณค่าและมีคุณภาพชีวิตที่ดีเพราะการพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้มีคุณค่าและห่างไกลจากสารเสพติดนั้น ย่อมเป็นการสร้างรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคงแต่ปัญหาสารเสพติดยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่คอยขัดขวางการพัฒนานี้มาโดยตลอด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) กล่าวว่า การพัฒนาประเทศจะสำเร็จได้นั้นจะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเสียก่อน ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9

(พ.ศ. 2545 - 2549) จึงเน้นไปที่การพัฒนาคนซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศชาติแต่อย่างไรก็ตามปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาทางสังคมที่มีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยได้รับเอาเทคโนโลยีจากต่างประเทศเข้ามาพัฒนาประเทศ ทำให้ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วซึ่งมีผลกระทบต่อโครงสร้างสังคมดังกล่าว คือ จากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรมและจากครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยว วิธีการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไปเพื่อความอยู่รอดในสังคมทำให้ทุกคนต้องแข่งขันกันทุกอย่างคนในสังคมจะมองเห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ความไม่มั่นคงของครอบครัวย่อมเกิดติดตามมา ซึ่งผลกระทบดังกล่าวมีส่วนทำให้คนหันไปพึ่งพาสารเสพติดมากขึ้นและเป็นที่ชัดเจนว่าในปัจจุบันปัญหาสารเสพติดได้แพร่ระบาดเข้าไปในสถานศึกษาทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาหรือแม้แต่มัธยมศึกษาตอนปลาย (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2544) แต่สถานการณ์ปัญหาสารเสพติดก็ยังมีแนวโน้มไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เห็นได้จากข้อมูลของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (ป.ป.ส.) เมื่อศึกษารายละเอียดของข้อมูลพบว่า ยังมีการแพร่ระบาดของสารเสพติด ชนิดต่างๆ อยู่เป็นจำนวนมาก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนคดีสารเสพติดทั่วประเทศ จำแนกตามชนิดของสารเสพติดระหว่าง ปีพ.ศ. 2544 - 2548

ปี พ.ศ.	เฮโรอีน	ยาบ้า	ฝิ่น	กัญชาแห้ง	สารระเหย	อื่นๆ
2544	3,482	169,148	2,297	20,525	10,649	2,128
2545	2,756	167,810	2,075	20,633	13,200	2,334
2546	1,609	63,595	2,220	15,525	15,410	3,604
2547	686	34,636	898	7,474	8,808	2,164
2548	173	13,316	218	1,866	1,903	535

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, (2549)

รัฐบาลจึงตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาราสารเสพติดโดยได้กำหนดเป็นนโยบายไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยมีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในฐานะองค์กรกลางได้กำหนดกรอบและภารกิจสำคัญด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาราสารเสพติดจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้มีขอบเขต มีแนวดำเนินการที่สอดคล้องและเป็นทิศทางเดียวกัน รวมทั้งเพื่อรองรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตลอดจนแนวโน้มของปัญหาราสารเสพติด ที่เปลี่ยนแปลงไป (ปัญญาคักดิ์ พลุสวัสดิ์, 2547)

ปัญหาราสารเสพติดของเยาวชนในสถานศึกษาเป็นปัญหาที่เหนียวรั้งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ก่อให้เกิดการสูญเสียทางสังคม เศรษฐกิจและสุขภาพอนามัยของเยาวชน นักเรียน นักศึกษาที่ติดสารเสพติด ต้องประสบกับความล้มเหลวในการศึกษา สุขภาพอนามัยเสื่อมโทรม ติดเชื้อไวรัสเอดส์ เยาวชนจำนวนมากเสียนาคตกับเรื่องจากปัญหาการใช้สารเสพติด ยิ่งความเศร้าโศกเสียใจให้กับบิดามารดา ญาติพี่น้องตลอดจนครูอาจารย์ สถานศึกษาเกือบทุกแห่งต้องประสบปัญหาการใช้สารเสพติดของนักเรียนนักศึกษาในสังกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาและโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ที่มีนักศึกษาทั้งหมดอยู่ในวัยรุ่น ที่ศึกษาระดับแสงหาประสบการณ์แปลกๆใหม่ๆ และเป็นเป้าหมายของกระบวนการค้าสารเสพติด ที่แอบแฝงเข้าไปในโรงเรียน นับวันปัญหาการใช้สารเสพติดในสถานศึกษา ยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น หากไม่รีบดำเนินการป้องกันและแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะเป็นภัยอันตรายที่บ่อนทำลายเยาวชนซึ่ง

เป็นอนาคตของชาติและความเจริญก้าวหน้าของประเทศโดยส่วนรวม (ปิยะดา ละอองปลิว, 2546)

จากการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยหรือทีดีอาร์ไอ (Thailand Development Research Institute) พบว่าเพื่อนเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุด การถูกเพื่อนชักชวนนำไปสู่การติดสารเสพติดแทบทุกราย โดยที่หลายรายมีปัญหาครอบครัวที่แตกแยกหรือขาดความอบอุ่นเป็นพื้นเดิมอยู่แล้ว การซื้อขายสารเสพติดได้ง่าย สถานศึกษาก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกด้านหนึ่ง (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2538)

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตภาคใต้เป็นสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ในการผลิตบุคลากรด้านพลศึกษากีฬาและสุขภาพเพื่อเป็นทรัพยากร ที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจนักศึกษา ในสถาบันเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดสารเสพติดเนื่องจากอยู่ในวัยที่กำลังเจริญเติบโตในทุกด้านและกำลังสำคัญของชาติในอนาคต และจากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบนโยบายการแก้ไขปัญหาราสารเสพติด โดยให้สถานศึกษาต่างๆนำไปปฏิบัตินั้น การป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาก็ยังไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควรประกอบกับประเทศไทยอยู่ในช่วงที่กำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ต่างๆด้วยกัน 3 ด้าน คือ การเมือง เศรษฐกิจและสังคมโดยประชาชนจะต้องช่วยกันดูแลตนเองในครอบครัวอย่างใกล้ชิด ซึ่งปัญหาต่างๆดังกล่าวก่อให้เกิดความอ่อนแอแก่สังคมในทุกๆด้านจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นคณะผู้วิจัย ซึ่งเป็นบุคลากรในสถาบันการพลศึกษามีความตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มนักศึกษา จึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้อาหารเสพติดของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้

ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด ในสถาบันเพื่อนำผลจากการวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณาเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา รวมทั้งยังเป็นข้อมูลให้ผู้เกี่ยวข้องได้ใช้ในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดของนักเรียน นักศึกษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ นักเรียนและนักศึกษาได้มีภูมิคุ้มกันสารเสพติดอันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไปซึ่งสอดคล้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ยุทธศาสตร์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและยุทธศาสตร์ของจังหวัดอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ ตามตัวแปรทางด้านเพศ ระดับชั้นปี จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด ด้านความรู้ ด้านเจตคติและด้านการปฏิบัติของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดของนักศึกษา สถาบันการ

พลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้

2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบัน การศึกษาในการหาแนวทางในการป้องกันการใช้สารเสพติดในสถาบันการศึกษาต่อไป

3. เพื่อใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องปรามบำบัดรักษาผู้ใช้สารเสพติดในการดำเนินงานต่อไป

4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในด้านต่างๆต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2550 ประกอบด้วย 4 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตยะลา และวิทยาเขตชุมพร จำนวน ทั้งสิ้น 2,365 คน เป็นชาย 1,619 คนและหญิง 746 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2550 ทั้ง 4 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตกระบี่จำนวน 77 คน เป็นชาย 58 คน และหญิง 19 คน วิทยาเขตตรัง จำนวน 62 คน เป็นชาย 46 คน และหญิง 16 คน วิทยาเขตชุมพร จำนวน 38 คนเป็นชาย 32 คน และหญิง 6 คน และวิทยาเขตยะลา จำนวน 223 คน เป็นชาย 139 คน และหญิง 84 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของยามานะ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาได้แก่ เพศ วิทยาเขต คณะ ระดับชั้นปี จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปรนัย ซึ่งเป็นคำถามให้เลือกตอบ (Multiple Choices) แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเจตคติ เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ ประกอบด้วยข้อคำถาม ที่เป็นทั้งทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ได้รับความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องเพื่อหาค่า IOC (Index of Consistency) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จากนั้นจึงหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบทดสอบด้านความรู้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-21 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสันได้ค่าความเชื่อมั่นด้านความรู้เท่ากับ .7227 และนำแบบสอบถามด้านเจตคติและด้านการปฏิบัติ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นด้านเจตคติเท่ากับ .845 และค่าความเชื่อมั่นด้านการปฏิบัติ เท่ากับ .795

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงรองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตภาคใต้ และประสานงานไปยังบุคลากรในวิทยาเขตภาคใต้ ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ โดยแจ้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พร้อมส่งแบบสอบถามเพื่อขอความร่วมมือกับกลุ่มตัวอย่าง ตามจำนวนที่ต้องการโดยคณะผู้วิจัยเดินทางไปปรับแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แต่ละฉบับทุกฉบับหากมีปัญหาที่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้ และได้แบบสอบถามคืนมา 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.0

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์

ข้อมูลทั่วไปโดยวิเคราะห์แจกแจงความถี่(Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์แบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้จึงทำการแปลผล จากนั้นจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยการทดสอบค่าเอฟ (F – test) หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน – คูลส์ (Newman- Keuls Method) และหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติ และเจตคติกับการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คำนวณได้โดยการทดสอบค่าที (t- test)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68.8 ศึกษาในวิทยาเขตยะลา คิดเป็นร้อยละ 55.8 สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 62.0 เป็นนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 43.3 มีจำนวนพี่น้อง

3-4 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 สภาพครอบครัวจะอยู่ร่วมกับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 76.5 ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 55.8 และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจาก วิทยุ โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 62.8

2. จากการวิเคราะห์พฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติพบว่า

2.1 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ มีพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเจตคติ อยู่ในระดับดี

2.2 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ในการป้องกันการใช้สารเสพติดไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านเจตคติ และการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกัน จำนวนพี่น้องต่างกัน สภาพครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติในการป้องกันการใช้สารเสพติดไม่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ในการป้องกันการใช้สารเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เจตคติและการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งที่ต่างกัน มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ เจตคติ ในการป้องกันการใช้สารเสพติดไม่แตกต่าง

กันส่วนด้านการปฏิบัติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 ความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติและเจตคติกับการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

โดยภาพรวมแล้ว ผลจากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักศึกษามีพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดในด้านความรู้และการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางส่วนด้านเจตคติ อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทัศนียา ปิ่นคล้าย (2543) และปยารี พิริยะอุดมพร (2543) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาอยู่ในวัยที่กำลังเจริญเติบโตทุกด้านและเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดสารเสพติด แม้จะได้รับความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด และมีเจตคติที่ดีก็ตาม แต่สภาพแวดล้อมอาจจะส่งผลต่อการปฏิบัติจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ทั้งจากการชักนำ ความอยากรู้อยากลองหรืออาจถูกหลอกลวง

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านเจตคติและการปฏิบัติแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรวิน เทียนทองดี (2542) และไพโรจน์ โจลัดสาห์กุล (2531) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในภาวะปัจจุบัน นักศึกษามีโอกาสที่จะศึกษาหาความรู้ได้อย่างหลากหลายการเข้าถึงข้อมูลต่างๆ มีมากขึ้นโดยการ

เรียนรู้ทั้งจากภายในและนอกสถาบันทั้งจากสื่อสารมวลชนจากการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการต่างๆ ทั้งที่สถาบัน การศึกษาหน่วยงานภาครัฐเอกชน จัดขึ้นประกอบ กับเพศเป็นปัจจัยที่บ่งบอกถึงความแตกต่าง ทั้งด้านสรีรวิทยาความรู้สึกรู้สึกนึกคิดค่านิยมและบทบาท หน้าที่ที่แตกต่างกันโดยเพศชายจะมีความละเอียดอ่อน ความรอบคอบน้อยกว่าเพศหญิง รวมทั้งประเพณี วัฒนธรรมของสังคมไทยในการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานและวิถีคิดตามคติไทยระหว่างเพศหญิงกับ เพศชายแตกต่างกันและเมื่อได้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งใดที่ดีและถูกต้องก็จะเกิดเจตคติที่ดีและนำไปสู่การปฏิบัติที่ดีด้วยในทางตรงกันข้ามหากได้รับความรู้ที่ผิดๆ ก็จะทำให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้นไม่ดี ในที่สุดก็จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องอีกด้วย

3. นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปี จำนวนพี่น้องต่างกันสภาพครอบครัวต่างกันมี พฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติด ด้านความรู้เจตคติและการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประภาศรี ทรัพย์ธนบูรณ์ (2546) อินวามาส ศุภวรรณรักษ์ (2543) และจิรวิน เทียนทองดี (2542) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะระดับชั้นปี จำนวนพี่น้องต่างกัน สภาพครอบครัวต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมในการป้องกันการใช้สารเสพติด และนักศึกษาก็ได้รับการปลูกฝังหรือถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดที่หลากหลายทั้งที่ดีและไม่ดี ทั้งจากการเข้าร่วมโครงการและกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในรูปแบบเดียวกัน

4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดด้านความรู้แตกต่างกัน ส่วนด้านเจตคติและการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการ

วิจัยของ เอื้อมพร พลอยประดิษฐ์ (2544) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่มีผลต่อตัวนักศึกษา หากผู้ปกครองไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับใดก็ตาม มีความตระหนัก และเห็นความสำคัญต่อการป้องกันสารเสพติดของบุตรหลานก็จะพยายามอบรมดูแลให้ความรู้เพื่อป้องกันสารเสพติดดังกล่าวหรืออาจจะปฏิบัติตัวและเป็นแบบอย่างที่ดีก็จะส่งผลให้นักศึกษาได้รับความรู้ที่ถูกต้องนำไปสู่เจตคติและการปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

5. นักศึกษาที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งที่ต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกัน การใช้สารเสพติดด้านความรู้และเจตคติไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการปฏิบัติแตกต่างกันสอดคล้องกับผลการวิจัยของเอื้อมพร พลอยประดิษฐ์ (2544) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะแหล่งข้อมูลส่วนใหญ่ได้รับจากวิทยุโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตมากที่สุด ประกอบกับได้มีการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เยาวชนประชาชน และนักศึกษาได้มีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สารเสพติดได้อย่างเท่าเทียมกันส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีแต่เมื่ออยู่รวมกลุ่มกันอาจมีการชักชวน เพื่อความสนุกสนานอยากรู้อยากลองเพื่อให้ตนเอง สามารถที่จะเข้ากับเพื่อนได้หรือเพื่อต้องการคลายความทุกข์ที่เกิดจากปัญหาต่างๆ หรืออาจเข้าไปคลุกคลีอยู่ในวงการของสารเสพติด เป็นผู้ซื้อ ผู้ขายหรือแหล่งมั่วสุม หากเข้าไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จะส่งผลต่อการปฏิบัติที่ดีตามไปด้วย แต่หากไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี เช่นกลุ่มเพื่อนที่ติดสารเสพติดก็จะมีโอกาสติดสารเสพติดได้มากขึ้น

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกัน

การใช้สารเสพติดของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 สอดคล้องกับที่ซิมบาโด (Zimbardo. 1977) ได้กล่าวว่าเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเรา จะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ถ้ามีความรู้ดีเจตคติต่อสิ่งนั้นก็จะเป็นไปด้วยและมีแนวโน้ม ส่งผลให้แสดงพฤติกรรมไปในทางที่ดีด้วยและเมื่อมีเจตคติที่ดีก็จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ดีด้วยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะปัญหาสารเสพติดนอกจากจะทำให้เกิดปัญหาต่อตนเองและครอบครัวแล้วยังส่งผลให้เกิดปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และประเทศชาติจึงได้มีการรณรงค์ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาสารเสพติดโดยการให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ แก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ ทุกอาชีพ และทุกภาคส่วน ด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา เพื่อให้เยาวชนและประชาชน ได้มีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกิดเจตคติ ที่ดีและนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

2. ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรโดยการเปิดให้มีวิชาที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดหรือให้ความรู้แก่นักศึกษาได้เรียนรู้ในทุกคณะอย่างต่อเนื่อง การได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ อาจจะไม่เพียงพอหรือไม่ถูกต้องก็ได้ เมื่อนักศึกษาได้รับความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับโทษและกฎหมายเกี่ยวกับสารเสพติด ปลูกฝังทักษะในการปฏิเสธไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดส่งผลให้สามารถนำไป

แนะนำบุคคลอื่นได้อีกด้วย รวมทั้งควรอบรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและหลักธรรมทางศาสนา เพื่อช่วยสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดแก่นักศึกษาอีกทางหนึ่ง

3. ควรมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการในการรณรงค์เกี่ยวกับปัญหาของสารเสพติดร่วมกับหน่วยงาน สถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ประชาชนได้ทราบถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับสารเสพติดทั้งตัวผู้เสพ ผู้ขาย สังคม เศรษฐกิจ และประเทศชาติในภาวะปัจจุบันเพื่อช่วยกันลด ละ เลิกสารเสพติด ที่เป็นปัญหาให้ลดน้อยลง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันการใช้สารเสพติดในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ในทุกระดับการศึกษา ทุกกลุ่มอาชีพทั้งภาครัฐและเอกชน เช่นกลุ่มผู้ด้อยโอกาส กลุ่มคนพิการ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ผู้นำชุมชนต่างๆและกลุ่มวัยรุ่น เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในสถาบัน การศึกษาหน่วยงานต่างๆสถานประกอบการต่างๆ ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

3. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมในการป้องกันการ ใช้สารเสพติดแต่ละประเภทเฉพาะอย่างต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณสถาบันการพลศึกษา ที่ได้สนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณที่ปรึกษาโครงการวิจัยและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ขอขอบคุณนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและมีส่วนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณเจ้าของเอกสารและงานวิจัย ต่างๆที่ผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิง สนับสนุนเพื่อประกอบ ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. (2549). สถิติการจับกุมคดี สารเสพติดทั่วประเทศ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.oncb.go.th> (วันที่สืบค้นข้อมูล 7/12/2549).
- จิรวิน เทียนทองดี. (2542). พฤติกรรมกำบังกำกันสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ปรินญาพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรสานมิตร, อัฒสำเนา.
- ทัศนียา ปิ่นคล้าย. (2543). พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการกำบังกำกันสารเสพติดของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัฒติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัฒสำเนา.

- ฉันทมาศ ศุภวรรณรักษ์. (2543). พฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนผู้ใหญ่วัดศรีบางเขน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- ปัญญาศักดิ์ พลุสวัสดิ์. (2547). ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติด ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตะวันออก. วิทยานิพนธ์. (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา, อัดสำเนา.
- ปยาริ พิริยะอุดมพร. (2543). พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- ประภาศรี ทรัพย์ธนบูรณ์. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสพยาเสพติด ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. (2544). ยุทธศาสตร์เชิงระบบและการมีส่วนร่วมกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- ปิยดา ละอองปลิว. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมการป้องกันสาร เสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา. .
- ไพโรจน์ โจลัดสาร์ทกุล. (2531). เจตคติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของครูชายในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- วิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, สถาบัน. (2538). การประมาณจำนวนผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย. ม.ป.ท,
- เอี่ยมพร พลอยประดิษฐ์. (2544). พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตอัญมณกุล สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- Zimbardo, Phillip And others. (1977). Influencing Attitude and Changing Behavior. London : Addison, Wesley Publishing Company.

